

Overdenking nieuwjaarsdag 2010

- het jaar van de brug

Traditioneel wordt een jaar altijd uitgeroepen tot *het jaar van...*

Op internet vond ik de volgende:

- het Europees Jaar van de bestrijding van de armoede en sociale uitsluiting (een hele mond vol, maar wel een zeer goed doel natuurlijk),
  - het jaar van het Wilde Zwijn (nou die hebben ze hier op de Veluwe genoeg, teveel krijg is soms wel de indruk),
  - het jaar van de Biodiversiteit (prachtig om stil te staan en verwonderd te raken over de enorme variatie en verscheidenheid die de Schepper gemaakt geeft),
  - het jaar van Toon (Toon Hermans is dit jaar al weer 10 jaar geleden overleden).
- Voor velen is 2010 ook het jaar van de waarheid (financieel economisch), van de gemeenteraadsverkiezingen (houden we dezelfde wethouders?), en natuurlijk van het WK in ZuidAfrika (dat kleurt helemaal oranje).
- Zo heeft ieder z'n eigen thema, vaak afhankelijk van eigen interesse en hobby.

Vanmorgen stel ik voor dat 2010 *het jaar van de brug* wordt.

Want dat gaat nu wel snel he. Sjonge wat wordt daar met man en macht gewerkt. Straks is de Geldersedijk zelfs een paar week helemaal afgesloten. En bijna is de verbinding tot stand gebracht tussen de rechter en de linkeroever. Wat een enorm karwei!

En wat is een brug belangrijk!

Moet je voorstellen dat er geen brug was. Hoe moet je dan aan de overkant komen?! Zwemmen? Brrr, koud hoor. En met die snelle stroming ook gevaarlijk.

Met de pont kan ook natuurlijk. Dat is wel leuk, maar ook wel weer lastig, want die vaart niet altijd, en je moet er voor wachten.

Je kunt ook omrijden/omfietsen – via Kampen of Deventer, maar dan is het een eind naar Zwolle! Nee, zo'n brug is fantastisch. Het overbrugd de kloof die er toch wel door zo'n grote rivier in het landschap is geslagen.

2010 – het jaar van de brug.

Nu zul je zeggen: daar ga ik op nieuwjaarsmorgen niet voor naar de kerk, om het over de IJsselbrug te hebben...

Goed, maar als we het nu eens over een andere brug gooien?! Een brug die het een met het ander verbindt. Of nog iets preciezer: die de Een met de ander verbindt.

Want ook zonde trekt diepe sporen en voren door het leven.

Zonde maakt veel kapot tussen mensen (en wat een pijn en verdriet kan dat doen).

Maar zeker is er door de zonde een kloof ontstaan tussen God en mens (en wat sla je met ieder kwaad dat je doet of denkt of zegt allereerst en voor al God in het gezicht).

Er is geen mens rechtvaardig, zelfs niet een (...) heel de mensheid is verdorven. Er is geen mens die nog goed doet. (...) Uiteindelijk wordt ieder mens het zwijgen opgelegd en staat de hele wereld schuldig voor God (...) er is geen onderscheid. Iedereen heeft gezondigd en ontbeert de nabijheid van God...

Zie daar de kloof. De kloof tussen God en mensen. Een zwart gapend gat, een open wond, een litteken vol pijn.

Hoe kom je in vredesnaam over die kloof? Hoe kom je weer bij God?

Voor mensen is het onmogelijk de kloof te overbruggen. Welke kunsten je ook uithaalt, hoe goed je je best ook doet, van onze kant valt er niets te bouwen.

Da's een belangrijk verschil met hoe het nu bij de IJsselbrug gaat.

Daar zie je dat van beide kanten actie wordt ondernomen om een verbinding tot stand te brengen. Langzaam groeit het naar elkaar toe, tot uiteindelijk het slotstuk wordt ingevoegd. Dat kan niet bij de kloof die er is tussen God en mens. Die kloof is zo groot, zo diep, daar faalt alles wat wij kunnen en hebben.

Toch zie je altijd weer dat mensen het wel proberen. Met man en macht bouwen ze dan iets op waarmee ze dichter bij God denken te kunnen komen. Een toren. Een heiligdommetje. Goede werken. Wettisch leven. Het zweepje van het heiligheidsideaal. De idee dat een zondeloos bestaan hier op aarde mogelijk is. Het faalt alles jammerlijk. Onze armen en benen schieten te kort, onze denkkraft, onze liefde – het is er wel, maar niet toereikend om over de kloof te komen.

En in feite is het ook potsierlijk gemartel – al dat eigenwijze gedoe van ons, al dat ijverig proberen op eigen kracht aan de overkant te komen. Potsierlijk, zinloos, overbodig – want er *ligt al een brug!* Er is al een verbinding tot stand gebracht, een brug gebouwd. Alleen: vanaf de andere kant. God zelf heeft het initiatief genomen en van zijn kant een brug gelegd. Een verbinding die maakt dat we veilig en wel bij Hem kunnen komen.

Hoe je in vredesnaam over die kloof komt? Hoe je weer bij God komt?

Alleen over de brug.

En die brug is... de Here Jezus!

Hij legt de verbinding tussen God de Vader en ons. Over Hem komen we tot God.

Hij is de enige brug om ons doel te bereiken, een andere brug is er niet.

...iedereen wordt uit genade, die niets kost, door God als rechtvaardige aangenomen omdat Hij ons door Christus Jezus heeft verlost. Hij is door God aangewezen om door zijn dood het middel tot verzoening te zijn voor wie gelooft...

De brug die de kloof overbrugd is dus wel een bloedrode brug.

Om brug te kunnen zijn heeft Jezus zijn eigen leven moeten offeren. Het is een verbinding over de rug van het kruis. Maar dat heeft Hij willen doen – zo lief heeft God de wereld, zoveel houdt Jezus van u/jou/mij.

Laat daarom 2010 voor ons het jaar van de brug zijn!

Ga over die brug naar God. *Durf* dat. *Doe* dat. Elke dag opnieuw, steeds weer.

Alleen over de brug – durf van genade te leven, laat je verbinden met God.

Het jaar van de brug.

Om Jezus te eren en te danken in het dagelijks leven van dit jaar.

Hem danken en eren voor wat Hij tot stand heeft gebracht en dat we door Hem tot God mogen gaan.

Wordt voor u/jou 2010 ook het jaar van de brug?

Amen